

**ESQUERRA
REPUBLICANA**

Benvolgudes, benvolguts

Fa dies que rumio fer-vos arribar un missatge. Primer, perquè us enyoro a tots. Segon, perquè vull compartir algunes reflexions. I tercer, perquè us vull agrair tot el que heu fet fins avui, sovint de manera sorda i constant, sense lluïment. Allò que heu fet, des de les bambolines, ha estat el somriure més dolç de milions de catalans.

El moment bé s'ho val. Som en una conjuntura molt complexa. Hem recorregut un camí impressionant, hem fet passes de gegant i hem posat Catalunya en el mapa d'Europa i del món. També és veritat que només això és insuficient i que no hem culminat la feina. Però el primer pas per a ser reconeguts és que es conegui la nostra realitat. I, en aquesta qüestió, hem aconseguit un èxit esclatant. També en el de l'autoafirmació i, alhora, de la visibilització d'un Estat postfranquista dominat per les elits de sempre.

És imprescindible continuar amb la voluntat de sumar i sumar per disposar d'una veritable palanca de canvi polític i social, sempre amb generositat, amb una comunitat de sensibilitats per posar-les totes al servei d'una societat justa i neta i d'un país que avui acarona la idea de ser una República. I poder exhibir un partit de gent honrada i honesta no és mai menor. No ens hauríem de cansar de dir-ho sempre i a tothora: 85 anys d'història i ni un cas de corrupció. I no serà perquè no ens han buscat. Tant és així que han intentat, el mateix Ministeri de l'Interior, fabricar proves en contra nostra. I ni així. La gent d'ERC ens podem equivocar –no som immunes als errors– però el que no hem fet mai és posar la mà a la caixa. És transcendental que la nostra també sigui una força ètica. Aquesta és la nostra legitimitat per denunciar la indústria de la corrupció que és avui el PP. La corrupció a Catalunya també ha fet mal a les files del sobiranisme –per molt que hagi estat maximitzada i explotada sense rubor per l'Estat– i ha neutralitzat una basa molt important davant d'aquest Estat, que ha rebutjat la seva corrupció estructural apel·lant a la corrupció a Catalunya, per poca que fos.

Tampoc no podem, com a premissa, oblidar que necessitem mantenir la cohesió d'aquesta societat. Per això, sempre he dit que ens hem d'assemblar a la societat que volem representar. El recorregut que hem fet ha estat extraordinari i al llarg d'aquesta legislatura hem aconseguit sumar noves complicitats, nous aliats no necessàriament independentistes però sí inequívocament demòcrates. Ho hem vist, sobretot, amb l'embat democràtic de l'1 d'Octubre, un dia extraordinari que tothom recordarà com un test democràtic que ens va posar a prova davant d'un Estat autoritari: la dignitat de milions de ciutadans i la seva capacitat d'organització oposades a la intimidació i la violència del Govern espanyol. És aquest esperit, el que ens cal recuperar i mantenir viu, la comunitat entre la societat i les institucions que tant visible va ser l'1 d'Octubre.

Tants cops ens havien dit que no hi hauria urnes, ni paperetes... I que no votaríem. Doncs vam votar. Poques persones com la Marta Rovira, la nostra Secretària General, van remar tant i desbrossar tant el camí. Fem-li confiança sempre, s'ho ha guanyat com ningú. Sempre empenyent, resolent dificultats i superant tota mena d'obstacles; sense

ella no hauria estat possible. I ho dic des de la Presó d'Estremera, amb serenitat i temps per pensar. No és fàcil ser a la Presó, amb tot el que implica. La llunyania i la reclusió són difícils de gestionar. Ara bé, Esquerra Republicana no em fa patir perquè no podria estar en millors mans. Va sent hora que en aquest país una dona sigui al capdavant, una dona que mai no es rendeix, amb una determinació i un convenciment inigualables, assenyada i audaç alhora, tossuda i obstinada però també dialogant i pactista. Tots al seu costat, no la deixem mai sola. República té nom de dona.

Un dia s'explicarà tot el que heu fet els homes i les dones d'Esquerra República en aquesta etapa històrica, per fer possible que els catalans votessin. I tants d'altres. I aleshores encara prendrà més valor la tasca titànica que hem fet. I com hem ajudat, en els moments més difícils, companys d'altres formacions polítiques quan tot grinyolava i regnava el desconcert. Sempre hi heu estat i us heu desvistcut per tothom, sense deixar mai ningú a l'estacada. I això no té preu. I ho saben els companys de viatge, que quan han anat mal dades han trobat l'espatlla de gent d'ERC per recolzar-s'hi.

Certament, també s'han comès errors. Sí. Ingenus, vam creure que l'Estat mai no s'atreveria a aplicar aquests nivells de repressió. O que la Unió Europea no permetria que el Govern del PP, en nom de la unitat d'Espanya, tolerés tants cops contra la ciutadania i les institucions catalanes. Certament, la UE va obligar el Govern espanyol a convocar eleccions quan l'Acord entre el PSOE i el PP era la suspensió total de l'autogovern i l'ocupació per decret de tot, prenent tutelar completament la caixa de la Generalitat, tots els nostres recursos, els Mossos i l'Educació, a més dels mitjans de comunicació. I dels errors n'hem d'aprendre, per fer-ho millor. Ser conscients, sempre, de la nostra força democràtica davant la maquinària d'un Estat que no ens vol seduir sinó sotmetre.

Dissabte, als carrers de Barcelona, vam tornar a copsar la immensa força democràtica que ens acompanya. Però també és veritat que hem vist manifestacions de diferent signe. I les hem de respectar, amb independència de si l'actitud no és recíproca. Fins i tot amb independència de la violència que es genera al seu voltant i de la permissivitat i la violència de l'extrema dreta contra els demòcrates, emparada pels partits del 155. També ens cal teixir complicitats amb aquells que, dissortadament, equiparen República i 155. Per dolorosa i incomprensible que de vegades ens resulti la seva actitud. És igual. La mà l'hem de tenir estesa. Sempre ens cal saber que nosaltres som un sol poble en tota la seva diversitat, que no importa d'on venim sinó on volem anar, que no importa la llengua que parlem, ni on hem nascut, només importa un projecte de convivència global, de futur en llibertat. Abans que independentistes som demòcrates i abans que demòcrates som bona gent i ens estimem la gent.

Honestament, hem d'estar molt orgullosos de tota la feina feta. Hem constatat la nostra fortalesa i també les nostres febleses. Veure com el Bloc del 155, sense fissures, ha emprat la violència policial i les agressions de l'extrema dreta és de difícil digestió. Un Bloc que ha utilitzat el soroll del Referèndum per silenciar la corrupció que viu enquistada a les entranyes de l'Estat i normalitzada en el si del PP. Hi insisteixo, la corrupció és una xacra i ha de ser sempre denunciada sense contemplacions.

El 21 de desembre és una data clau, unes eleccions que no podem refusar malgrat saber que les convocava el PP, il·legítimament, amb una ofensiva politicojudicial sense precedents. Ni tan sols s'han compromès públicament a respectar-ne el resultat.

Nosaltres som els de les urnes, mai les colpejarem ni les menysprearem. Ans al contrari. Tant és, per tant, a efectes pràctics, que les eleccions les hagi convocat el PP dels sobres. Hi hem de ser i guanyar-les. I cal dir alt i clar que, en aquestes eleccions, el nostre candidat també és el President legítim, Carles Puigdemont, i el conjunt del Govern, tots i cadascun dels consellers, tant els que són a Brussel·les com els que som a la presó. Amb aquestes eleccions, el Bloc del 155 pretenia legitimar la destitució del President, del Vicepresident i de tot el Govern. I la nostra resposta inequívoca serà garantir que després del 21 de desembre el PP i el PSC no assoleixin el seu objectiu, que amb el nostre vot refusem la repressió, validem les nostres conviccions i objectius i que les institucions que han volgut destruir siguin encara més fortes i més legítimes.

Sabeu perfectament quina és la meva opinió i com crec que hem de concórrer a les eleccions: passem tres rasclets que no deixin ningú al marge, vist també que no quallava una candidatura que inclogués totes les sensibilitats. En tot cas, sigui com sigui, feu la feina i endavant. Cap fórmula és màgica, però. Per tant, obvieu tota baralla –no participeu de polèmiques que només desgasten i que ja hem viscut–, perquè és una irresponsabilitat que ens distreu de l'únic que és imprescindible: tots a votar, tots els demòcrates que facin un pas endavant i a omplir les urnes de dignitat i esperança. Tal com va passar l'1 d'Octubre quan la ciutadania, en comunió amb el seu Govern i institucions, va fer possible el que semblava impossible. Aquesta és l'única fórmula màgica perquè és l'única eficaç, tots a votar. Creure-hi i votar massivament.

Oriol Junqueras
President
d'Esquerra Republicana